

Textexempel 3: sammanfattande syntes med kommentarer

Unga saknar inte engagemang men de nobbar partipolitik

Världen står inför stora utmaningar när det gäller klimathot och dess konsekvenser. I en globaliserad värld krävs gemensamma ansträngningar och överenskommelser som kan möta utmaningarna och bringa ordning i den förödelse som annars kan bli en realitet. Men det kan vara komplicerat att enas i en gemensamt förd politik som kan säkerställa att förändringar kommer till stånd. Förr var medlemskap i ett politiskt parti en väg att gå, men idag tycks inte ett politiskt partiengagemang locka unga människor. Däremot saknas inte intresse för nutida och brännande frågor och en tilltagande trend är istället att ungdomar engagerar sig i diverse NGO:er.

Hur uttrycks textens centrala idé?

Källa

Statistik framtagen av Myndigheten för ungdoms- och civilsamhällesfrågor bekräftar det minskade intresset för partipolitik. De senaste 30 åren har antalet unga medlemmar i politiska partier stadigt minskat, även om det har skett en viss uppryckning den senaste femårsperioden. Detta faktum aktualiserar ett antal relevanta frågor. En handlar om huruvida demokratin äventyras och med tiden urholkas om allt fler väljer bort partipolitiken till förmån för diverse icke-statliga organisationer, vilket trenden visar. Om de unga inte anser det vara viktigt att gå med i ett parti för att bidra till samhällsutveckling och förändring, blir ju den oundvikliga innebörden att den demokratiska representationen haltar, blir bräcklig och tomrummet som uppstår kan måhända fyllas av oönskade krafter.

Ny källhänvisning och återgivande av innehåll.

Att ungdomar väljer bort de etablerade partierna är ett faktum, vilket också skildras i SVT:s nyhetsartikel "De politiska partierna måste bli bättre på att kanalisera ungdomars engagemang" av Rebecka Segelström publicerad 14 februari 2017, baserad på professor Erik Amnås forskning i statsvetenskap vid Örebro universitet. Här beskrivs även sociala medier som något som revolutionerat politisk aktivitet bland unga. Intresset för aktuella samhälls- och omvärldsfrågor saknas nämligen inte bland de unga trots att just ett långsiktigt partipolitiskt engagemang inte tycks locka dem. Debatten har bara flyttat från torgmöten och flygblad till en politik inriktad på ett fåtal frågor som sprids via internet och sociala medier där åsikter uttrycks och delas vidare, uppger Myndigheten för ungdoms- och civilsamhällesfrågor.

I en digitaliserad värld låter detta fenomen rimligt. Nyheter når oss på bråkdelen av en sekund. All tänkbar information kan sökas upp utan större ansträngning. Många människor lever uppkopplade under en betydande del av dygnet. Detta innebär ju förstås enorma möjligheter att rikta fokus på särskilt akuta och angelägna förhållanden. Att bry sig om människor på andra sidan jordklotet kan ske i realtid, vilket ju verkar fullkomlig omvälvande. Men för att skapa någon verklig förändring är åsiktsyttringar på internet inte tillräckligt. Erik Amnås forskning visar att ungdomar tilltalas mer av NGO:er som exempelvis Amnesty eller Greenpeace, än ett politiskt parti. Detta uttrycks sannolikt bero på att en NGO erbjuder något mer konkret och handfast, som känns givande att vara engagerad i och som inte nödvändigtvis behöver te sig så överväldigande och krävande som ett partipolitiskt engagemang.

Det är således föga förvånande att unga människor lättare tyr sig till NGO:er, då det numera finns så många fler frågor att beakta än det som rör den egna staden, kommunen eller nationen. Istället behöver globala frågor som berör oss alla, lösas och som unga världen över fäster blicken på och önskar vara delaktiga i. Det kan utöver klimathotet gälla ekonomiska klyftor, kvinnors underordning och barns olika förutsättningar etc. Då kan en nischad NGO vara ett mer lockande alternativ där agendan och resultaten upplevs som mer tydliga och

greppbara än ett engagemang i ett politiskt parti som ju hanterar en rad olika frågor i samhället, med i huvudsak fokus på inrikes förhållanden.

Förenade krafter mot ett gemensamt mål inom ramen för ett färre antal frågor verkar alltså vara trenden inför framtiden för unga människor. I artikeln “Vill partierna ta emot samhällsengagerade unga?” publicerad i Sydsvenskan den 7 juli 2017 bekräftar Anton Landehag och Erik Amnå bilden:

I de samhällsengagerade ungdomarnas ögon framstår inte partierna som trovärdiga förvaltare av deras engagemang. (...) Avståndet mellan de samhällsengagerade unga och partierna ökar. Annorlunda uttryckt finns det ett gap mellan ideella organisationer och de politiska partierna.

För de unga idag råder det inte brist på framtida frågor som förtjänar uppmärksamhet. Men det finns högst angelägna och akut brådskande svårigheter, vilka vi inte kan lämpa över på nästa generation att lösa. Många upplever att genomgripande insatser måste ske nu för att det överhuvudtaget ska finnas en värld att förvalta för kommande generationer. Klimathotet är ett exempel på något, vars lösning inte låter vänta på sig. Det är inte enbart ett mullrande hot i en avlägsen horisont, utan en fullt rasande realitet.

Dagens unga har sannolikt förmågan till att bemästra framtida utmaningar. Brist på samhällsengagemang existerar uppenbarligen inte, men däremot tycks inte partipolitik vara vägen. Istället dominerar och attraherar NGO:er och det är en företeelse, som jag tror vi kommer att få se ännu mer av.